

B71 helt HB frá fatinum í 70 minuttir

Fótbóltur: HB-liðið tóktist hugsa meira um avgerandi hondbóltsdyst og brúðleyp enn um fótbólt, tá B71 vitjaði í Gundadali. Men munurin var kortini stórir móti einum liði, sum hevði sera lítið at bjóða uppá.

HB-B71 2-0 (0-0)

EMIL J. JACOBSEN

Føroyameistararnir úr HB byrjaðu steypakappingina 1999 móti uppflytarunum úr B71, og hóast úrslitið bleiv sum ventað – HB vann 2-0 – so var lítið at siggja av spælinum, sum gjørdi HB til bæði meistarar og steypavinnara í fjór.

Tað hoyrir sjálvandi eisini við til seguna, at hetta var fyrsti verulig dysturin á árinum, eisini hjá B71, sum ikki slapp at royna seg móti hvalbingum, ið ikki høvdu veruligan hug at sleppa í bólkspælið yvirhøvur – nakað sum kann geva grund til at seta spurnartekin við uppgygnadun í steypakappingini.

Men hóast hvorki av liðunum hevði nakra serliga dystarvenjing, átti munurin millum partarnar at verið stórr, enn hann var í góðveðrinum í Gundadali leygdagin.

Heimaliðið legði eisini

bragðliga fyr, og fyrstu løturnar livdi B71 – sum spældi uttan Eli Hentze, ið lá sjúkurl eftir heima á Sandi – á eggini. Men HB megnaði ikki at umseta teir tveir triggjar góðu møguleikarnar til mál.

Teir í B71 vóru sjáldsamar gestir frammanfyri HB-málinum, har Bárður Johannesen lættliga kundi hugsað meira um hondbóltsdystin, sum skuldi vera inni á Skála seinni, um dagin, tí hann hevði millum lítið og einki at gera allan dystin.

Móti endanum av fyrra hálvleiki fekk B71 fyrstu ferð eitt lítið trýst á, har teir varðveittu bóltin inni á HB-hálvuni meir í enn ein minutt.

Fyrri hálvleikur endaði málleysur, og tað kundu føroyameistararnir ikki vera nøgdir við. Í seinna hálvleiki fór munurin so smátt at siggja, og so liðandi dat B71-liðið heilt aftur. Teir høvdu verið lukkuligir fyr í fingið eina stig við sær

aftur, men soleiðis skuldi ikki ganga.

Tað bleiv alsamt týðilgari, at HB fór at fáa eitt avgerandi gjøgnumbrót, og tá tað so hendi, var tað ungi áleyparin Andrew av Fløtum, sum var í miðdeplinum. Hálvleikurin var um at vera komin í heivt, tá HB slapp inn um B71-verjuna, sum fyrri einaferðs skuldi ikki var so væl mannað aftanfyri bóltin. Bólturin varð sendur tvørturum til Andrew av Fløtum, sum slapp leysur av sínum eftiransara, og einsamallur við Waldemar Nowicki sveik HB-máðurin ikki.

Sandoyingar og ikki minst bulgarski venjarin, sum var livligur allan dystin, inntil hann móti endanum fekk boð frá dómarnum um at halda sær á venjarabonkinum, vóru ikki sort ónøgdir, tí teir mettu, at Andrew hevði gjørt frispark móti sínum uppekkara, tá hann slapp leysur. Men mál-ið stóð, og HB hevði endiliga fingið hól á.

Men hóast tað lá í luftini, so eydnaðist tað ikki føroyameistarunum at byggja víðari uppá leiðsluna. Mál-skjútinn Andrew av Fløtum hevði ein risamøguleika, tá hann fimm metrar frá málinum fekk ein flatan og harðan tvørbólt, sum hann bert skuldi seta fótin á. Tað gjørdi hann so, men bólturin fór við síðuna av málinum hjá Waldemar Nowicki, sum hevði fleiri bjargingar í serklassa.

Ein kundi sagt, at tað var hann, sum helt B71 inni í dystinum, men tað er ikki heilt rætt, tí B71 var als ikki inni í dystinum, hóast støðan bert var 0-1. Uppflytararnir høvdu ikki ein tann einasta erliga máløguleika í seinna hálvleiki, og hóast HB hevði fleiri, megnaðu teir ikki at imponera nakran, og í lotum sá tað út sum um teir als ikki tímdu at spæla. Í yvirtíðini bleiv 1-0 til 2-0, tá Allan Mørkøre setti eitt brotspark, sum bert dómarnar sá, mitt í málið, men tað var fyrri sovit líkamikið.

HB kláraði at slíta seg til ein sigur móti B71 í einum dysti, har tað sá út til, at teir hugsaðu meira um hondbólt og brúðleyp, enn um fótbólt

(Mynd: Álvur Haraldsen)

HB vann uppiborið, men uttan at spila seg veruliga út, og ein kann rokna við, at hevði mótsaðuliðið verið KÍ ella B36, høvdu teir givið seg meira fyrri sakini. B71 hevði einki at bjóða, og fyrri

teir er at vóna, at tað verður frægari, tá árið er eitt sindur eldri, og dystarvenjingin verður betri. Um ikki, er eingin orsök til at halda, at Sumba ikki fer at klára eitt ár afturat í 1. deild...

Bólkur 2:

Toftamenn komu í rættuligt illveður

Fótbóltur: VB vann stórt móti B68, sum var illa fyrri av ferðini og ikki var serliga væl skipað á vøllinum

B68 og KÍ vóru í Suðuroy um vikuskiftið. KÍ kom aftur til Klaksvíkar við 2-1 sigri móti TB, meðan B68 kom aftur á Toftir við 5-1 tapi í viðfórnum.

Klaksvíkingar fóru suður við sluppini Jóhanna leygdagin. Tá var heilt gott veður, so teir vóru væl fyrri at spæla fótbólt sunnudagin.

Toftamenn valdu at lita áveðurfórsgnina og tókil biða inntil sunnudagin at fara suður. Veðurfórsgnir segði lítið lot av ymsum ættum, minni enn fimm metrar um sekundið, og so varð lagt afturat, at seinnapartin skuldi hann trilka vindin upp í strúk ella hvassan vind av suðri. Tað vil við øðrum orðum siga, at suður skuldi veðrið verið gott, og norður aftur skuldi vindurin verið undan.

Men soleiðis var tað ikki. Sunnudagurin upprann við summartíð og landsynningsloti, sum bara vaks. Toftamenn lögðu frá landi við útróðrabátin klokkan sje, og teir høvdu einki serliga ferð suður. Tá teir skuldu fara norður aftur, var vindurin so mikið nógur, at teir valdu at biða, og so vóru teir við hús klokkan fyra mánamorgunin.

Onkrir tórnaðu til at landa á uppboðssøluni klokkan fimm! Klaksvíkingar vóru hepnir og fingul heilt góðan fart norður aftur.

Nýggjar útgávur

Heimaliðið hevði –sammett við í fjór – fleiri nýggjar menn á liðnum. Stóri og sterki Finnogi Olsen vardi málið, meðan Bjarni Johannesen sat á beinkinum, og á miðvøllinum var Milan Culjic einasti gamli kennigurin. Páll Augustinusson í høgru og Petur Óli Samuelson í vinstri eru tveir ungir spælarnar, sum fingul móguleikan, og so høvdu teir tvørámannin Tórður Holm afturat sær.

Jón Pauli Olsen og Krzysztof Popczynski vóru í álopinum, og teir skoraðu trý av fimm málum. Sammett við í fjór var liðið hjá B68 so at siga púra nýtt. Bara fyra av spælarnum vóru millum teir føstu í fjór. Eyðun Petersen vardi málið. Tað gjørdi hann, tí Magnus Poulsen er burturstaddur, og Allan Joensen er skaddur. Í verjuni vóru ungi Bogi Petersen (hann varð skaddur í 1. hálvleiki, og so kom Finn Mørk inn), Signar Johannesen, Sámal Erik Hentze, Fróði Clementsen og Lusio. Á miðvøllinum vóru Jan Petersen, Fróði Benjaminsen og Ólaf Magnussen, og í álopinum

vóru Marselo og Steinar Hansen.

Heimaliðið meiri sannførandi

Umstøðurnar at spæla fótbólt vóru stak vánaligar á Vágseiði. Tað var nógur vindur, og tað var nógur regn, og í 2. hálvleiki stóð sunnara síða av vøllinum næstan øll undir í vatni.

Fyrra umfarið hevði heimaliðið nógva vindingund, og tá vóru teir sera sannførandi. Teir komu á odda eftir einar sje minuttir, tá Milan sneiddi fleiri av. Lítila løtu seinni javnaði Marselo, tá hann fangaði afturlegging, sum ikki trekti um hyljarnar. Og so gekk undan hjá heimaliðnum: Krzysztof snittaði við nærri stóipa horna í høgru í handara málhornið, Jón Pauli Olsen sneiddi málverjan av eftir gjøgnumspætt álop, og Janus Kjørbo skoraði sítt fyrsta mál nakrantíð í 1. deild, men tað var vorðið sum mál undan vindingum. Úr 35-40 metrum smekkaði hann til, bólturin smeig sær undir samankomingini, og tað sang í nettaknum.

Í 2. hálvleiki vóru líkindini út av lagi vánalig. B68 hevði ílt við at skipa spælið, og VB fekk einasta málið. Tað skoraði leikandi venjarin.

Bólkur 2:

KÍ smoygdi sær norður við sigrinum

Fótbóltur: Øll trý málini í illveðursdystinum á Sevmýri komu í 1. hálvleiki

Klaksvíkingar vóru einki serliga væl mannaðir, tá teir leygdagid fóru til Suðuroyar. Fleiri av føstu monnum vóru ikki við, og onkrir, sum vóru við, hava vant millum lítið og einki.

Men alíkalv eydnaðist tað at vinna ein tættan dyst. Umstøðurnar vóru so mikið vánaligar, at tað hevði neyvandi verið spælt, um tað vóru tvey lið norðanfjórðs ella sunnanfjórðs, sum møttust.

KÍ liðið líktist á fleiri plássum sær sjálvum frá í fjór, men onkrar broytingar vóru, t.d. var Olgar Danielson aftur við síðuna av Kurt Mørkøre í álopinum, og á miðvøllinum var Finn Baldvinsson saman við Rógva Jacobsen og Marek. Í verjuni vóru Niclas Niclassen og Pól Juul Vilhelmsen frammanfyri Jan Andreasen, og í borðunum vóru Harley Bertholdsen og Heðin á Lakjuni. John Hansen er framvegis skaddur.

Fair móguleikar

Klaksvíkingar høvdu nógva vindingund í 1. hálvleiki, og tá áttu teir mesta trýstið. Men teir megnadu ikki at spæla seg til nógvar upplagdar móguleikar. Tó brendur teir onkran upplagdan.

Í 2. hálvleiki var heima-

liðið klárt omaná. Helder

ikki teir spældu seg til nógvar móguleikar, men teir høvdu onkran so stóran móguleika, at Gunnar á Steig í KÍ málinum átti ikki havt bjargað.

Olgar Danielson legði KÍ framum. Vindurin spældi TB verjuni eitt puss, og so var Olgar fyrstur á og stúðaði. Harley Bertholdsen økti til 2-0, tá hann skrúvaði hornspark úr vinstri og beinleidis í málið.

Í sekundunum undan stæðinum minkaði Dan Mortensen um munin, tá hann sneiddi ein av og lyfti upp um KÍ málverjan, sum kendi seg noyddan at leypa

út úr málinum.

Føroyskt lið

Hjá TB vóru bara føroyskir spælarnar – tað er sjálvsamt nú á døgum! Onkrir nýggir spælarnar vóru við. Eitt nú Jens Rói Sørensen, sum saman við Andras Nolsøe var miðverji frammanfyri Magna Hentze í málinum og Óla Johannesen á aftasta manni. Teitur Rasmussen og Tórður Mortensen vóru vongverjar, og á miðvøllinum vóru Gullok, Jón Tórður Holm og Einar Petersen. Vagnur Nolsøe var í álopinum saman við málskjútunum.

jh